

Sadza pod kontrolą

Skrót DPF budzi u rolników negatywne skojarzenia. Tymczasem obsługa filtra cząstek stałych jest bardzo prosta, a zwiększone zużycie paliwa z powodu jego obecności jest w praktyce znikome.

Umieszczone w układzie wydechowym silnika urządzenie o nazwie DPF (Diesel Particulate Filter) po raz pierwszy pojawiło się w rolnictwie blisko trzy lata temu i zostało zamontowane na ciągnikach amerykańskiej marki John Deere. Powodem jego zastosowania była potrzeba spełnienia normy emisji spalin Euro IIIB i związana z tym konieczność blisko dziesięciokrotnej redukcji wydostających się do atmosfery cząstek stałych względem wymogów poprzedniego stopnia Euro IIIA.

Nie tylko sadza

Dzisiaj na polskim rynku znajdziemy ponad 10 producentów ciągników rolniczych korzystających z filtra cząstek stałych. DPF poza wspomnianą firmą John Deere montują bądź będą montować: Claas, Zetor, Kubota, New Holland, Case IH, Steyr, Lindner, Landini, McCormick, Fendt, Deutz-Fahr, Ursus, Farmtrac i Farmer. Filtr cząstek stałych jest często błędnie traktowany jako nieodłączny towarzysz układu recyrkulacji spalin EGR w celu za-

pewnienia normy Euro IIIB. Wynika to z faktu, że EGR, który służy neutralizacji tlenków azotu, przyczynia się do zwiększonej produkcji sadzy. Wady tej pozbawiony jest konkurencyjny system selektywnej redukcji katalitycznej SCR. W rzeczywistości zarówno jeden, jak i drugi układ może spełnić normę Euro IIIB bez DPF-u, ponieważ filtr cząstek stałych nie jest jedynym rozwiązaniem do ograniczania ilości sadzy w spalinach. Przykładem są firmy Deutz-Fahr i Valtra. Ci producenci wyko-